

[Formanden]

dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 58:

Forslag til folketingsbeslutning om en selvstændig og uafhængig børneombudsinstitution.
Af Jytte Andersen (S) m.fl.
(Fremsat 19/11 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Som det er nævnt i bemærkningerne til forslaget, er der tidligere fremsat et tilsvarende forslag, og det har været behandlet i folketingsåret 1985-86. Der blev i samme Folketingsår behandlet et forslag fra et andet parti end forslagsstillernes, nemlig fra VS, om et børneombud.

Under førstebehandlingerne den 8. november 1985 og 17. januar 1986 af de to tidligere beslutningsforslag redegjorde jeg for de grunde, som gør, at jeg må stille mig skeptisk over for, om en sådan central institution vil være egnet til at forbedre børns vilkår. For det er jo det, det går ud på for os alle sammen: at gøre, hvad vi kan for at forbedre børnenes vilkår. Hvis det er det spørgsmål, der stilles, om vi vil være med til det, tror jeg, jeg kan sige, at det vil vi vel alle.

Man bør sikre børn de bedst mulige vilkår, ikke blot hvad angår de materielle goder, men også hvad angår børns og unges livskvalitet i en bredere forstand.

De økonomiske vilkår er af stor betydning, men den følelsesmæssige og opdragelsesmæssige udvikling af de unge er af langt større betydning, og derfor kan jeg være enig med forslagsstillerne om, at vi må passe på ikke at forsømme denne side, selv om det jo nok i dag er det vanskeligste at få tid til for mange forældre.

Men jeg tror ikke, at den fremgangsmåde, man her vælger med en børneombudsinstitution, er den rigtige med hensyn til at opnå den støtte til børnene, som vi gerne alle sammen vil virke for.

Som jeg har givet udtryk for, tror jeg ikke, at en central institution vil være det rette middel til at forbedre børnenes situation. Efter min opfattelse er det de lokale myndigheder og institutioner, der er bedst egnede til at varetage børnenes interesser. Det er dem, der er nær på, og som kan følge begivenhederne. Det er vel også de steder, man kan forvente at børnene har størst tillid til.

Og i dag gøres der jo allerede et stort arbejde i lokalsamfundene for at forbedre vilkårene for børnene, ikke blot af medarbejderne i skolerne, fritidshjemmene osv., men også af de mange, som ved siden af deres øvrige arbejde ofrer tid og kræfter på at give børn og unge værdifulde oplevelser. Det sker i idrætsforeninger, i spejderorganisationer og andre steder, hvor man har med børn at gøre og gør en stor indsats for, at børnene kan få en god tilværelse.

Jeg synes, at vi på den kriminalpolitiske konference, som regeringen afholdt i oktober måned, fik et godt indtryk af, hvor omfattende aktiviteter der udføres specielt for børn og unge i de lokale samfund. Jeg mener, vi bør fortsætte udbygningen i det lokale samfund frem for at oprette en ny central myndighed, som jeg er bange for ikke vil kunne få den nødvendige nære kontakt med de unges problemer.

Jeg har også tidligere peget på risikoen for, at oprettelsen af konkurrerende ombudsinstitutioner på specielle områder kan svække den autoritet, som Folketingets ombudsmand har og bør have. Jeg har fortsat denne betænkelighed ved forslaget.

Jeg har i øvrigt mærket mig, at forslagsstillerne tænker sig, at en børneombudsinstitution skal have en videre kompetence i forhold til kommunalbestyrelser og amtsråd end den, Folketinget har fundet det rigtigt at tillægge Folketingets ombudsmand. Jeg må sige, at det kan forekomme mig lidt besynderligt, at man her skulle gå længere med beføjelser, end det er sket i forhold til Folketingets ombudsmand.

Jeg kan altså ikke anbefale forslaget, som det foreligger her.

Helge Adam Møller (KF):

Det er jo et langt og svært ord: børneombudsinstitution. Man må håbe, at børnene